

Obdivuhodné schopnosti zvířat

Zvířata nejen vlastní vědomí, ale mají i duši, která se podobá duši lidské. Mnohá z nich jsou nadána jasnovidectvím a k mimosmyslovému přenášení informací.

Předpovědi kocoura Oskara

V pečovatelském ústavu v americkém státě Rhode Island žije čtyři roky starý kocour Oskar (*informace z roku 2007 – pozn. red.*) a fascinuje lékařský personál neobyčejnou schopností. Dokáže totiž předvídat pacientovu smrt. Dělá to tak, že v posledních hodinách jeho života ulehne vedle něj. Kdo by tuto skutečnost chtěl odbyť slovem náhoda, toho musím zklamat. Zatím se jeho předpovědi vyplnily v pětadvaceti případech!

Pokud si Oskar lehne k nějakému nemocnému, zdravotnický personál okamžitě uvědomí příbuzné, neboť pacient už nebude žít déle než čtyři hodiny. „Splete se málokdy. Zdá se, že pozná, kdy se blíží smrt,“ prohlásil dr. David Dosa. On také tento záhadný úkaz popsal koncem června 2007 v článku otištěném v časopise *New England Journal of Medicine*.

„Pro mnohé příbuzné je to útěcha. Líbí se jim, že kocour dělá jejich umírajícímu členu rodiny společnost,“ pokračoval geriatr dr. Dosa, který je i profesorem na Brown University v Providenci. Jako malé kotě Oskara adoptovali lékaři a sestry z oddělení dementních nemocí v pečovatelském a rehabilitačním středisku Steere House. V něm jsou ošetřováni pacienti s Alzheimerovou či Parkinsonovou nemocí a jinými těžkými chorobami.

Po šesti měsících si ošetřovatelé všimli, že Oskar vykonává v ústavu svoji vlastní vizitu. Při těchto návštěvách pacienti očichávají, velmi důkladně si je prohlíží a pak se uvelebí vedle toho, jehož smrt nastane za několik málo hodin. Úkol, který si sám stanovil, bere velice vážně, i když jinak se drží od lidí spíš dál. Oskar rozhodně není nějaký domácí mazlíček, kterého by lidé zvláště přitahovali.

Také Joan Tenová, dlouholetá spolupracovnice zmíněné Brown University v hlavním městě Rhode Islandu, je o schopnostech kocoura skálopevně přesvědčena. Expertka specializovaná na péči o smrtelně nemocné lidi přepisuje Oskarovi, který předvídá smrt pacientů, v tomto směru mnohem větší schopnosti než kolegům, byť ti se svému povolání učili od píky.

Většina pacientů, které šedobílý tygrováný kocourek navštíví, je už příliš zesláblá, než aby registrovala jeho přítomnost. Nevědí, že on už tuší neodvratné. Většina příbuzných je tomu ale ráda, protože se mohou s umírajícím včas rozloučit.

Na klinice se prozatím nikdo neodvázil tento neuvěřitelný jev logicky vysvětlit. Ošetřovatelům je to nejspíš jedno. Přesto byl kocour nedávno za svoje poslání v hospici oceněn plaketou.

Citlivost na duchy a UFO

Zvířata očividně disponují nějakou „anténou“ pro zachycování některých dalších jevů. Vědecký koordinátor Psychical Research Foundation v Durhamu v Severní Karolině dr. Robert L. Morris referoval v jedné studii o pokusu, který byl proveden s několika zvířaty v domě, ve kterém strašilo. Do experimentu byl zařazen pes, kočka, krysa a chřestýš. V domě strašilo pouze ve dvou místnostech, v nichž předtím došlo k několika vraždám. Zvířata byla přemístěna do jednoho z těchto pokojů.

Když se pes ocitl v místnosti asi metr od dveří, začal zuřivě vrčet a s naježenými chlupy couval ke dveřím. Žádná domluva mu nezabránila v útěku z pokoje – a dalšímu vstupu do něj se vytrvale bránil.

Kočku donesl v náručí do místnosti její majitel. Když se dostala také asi metr dovnitř, vyskočila pánovi na ramena, pevně se zachytila drápký a potom seskočila na podlahu. Odtamtud nepřestávala pozorovat prázdnou židli. Nějakou dobu na ni prskala, než ji její majitel z místnosti vynesl.

Chřestýš okamžitě zaujal útočný postoj, zaměřený proti stejné židli, na kterou předtím prskala kočka. Po chvíli pomalu nasměroval hlavu k oknu, stáhl ji ale zpátky a znovu zaujal agresivní pozici.

Jedině krysa nezareagovala vůbec.

Po čase se test se stejnými zvířaty opakoval v jiné místnosti, která nebyla zatížena žádnými pověstmi o strašení. Zde se všechna chovala úplně normálně.

Citlivost vůči jiným jevům, kterou můžeme u zvířat pozorovat, platí především pro fenomén UFO. Tento jev byl v minulých desetiletích už mnohokrát samozvanými „experty“ pochován, patří ale dodnes k největším nevyřešeným hádankám světa. Existuje bezpočet příkladů o panických reakcích domácích zvířat při jejich výskytu. Ve většině případů se zvířata vzrušila ještě předtím, než se UFO na obloze ukázalo nebo než je zaregistrovali lidé.

Dvacátého druhého února 1962 byla Mrs. Clevengerová z Miltonu v americkém státě Indiana ve své kuchyni a myla nádobí. Najednou spatřila, jak její kolie skáče proti kuchyňskému oknu. Potom pobíhala se zvednutou hlavou a s neustálým štěkáním po zahradě.

Krátce nato se na obloze objevil oválný létající objekt neznámého původu. Protože se kolie stále ještě chovala jako smyslu zbavená, vzala ji majitelka do domu. Tam se nezvykle rozrušený pes okamžitě schoval v obývacím pokoji. Když se zvíře poněkud uklidnilo (a také UFO zmizelo), zavolala paní Clevengerová své sousedce paní Alfordové. Také ona UFO viděla a říkala, že krátce před jeho objevením se její foxteriér vrtil do domu jako divý. Trásl se na celém těle a schoval se pod židli.

Předtuchy a prekognice tohoto druhu se neomezují pouze na psy. Tehdy šestnáctiletý Herold Butcher dojel 19. srpna 1965 v chlévě rodičovského statku v Cherry Creeku ve státě New York krávy. Náhle, bez předchozího varování, nastaly v rádiu poruchy a stroj na dojení se zastavil. Venku podrážděný bučel holštýnský býk, psi začali štěkat a všechna zvířata jako by se zbláznila. Když se šel Herold podívat ven, aby zjistil, co se děje, spatřil na obloze velký pohybující se objekt ve tvaru kotouče. Ten rovnoměrně klepal a ve vzdálenosti asi čtvrt míle (cca 400 m) zůstal viset nevysoko nad zemí.

Ještě předtím, než se UFO na obloze objevilo, ohnul vydrážděný býk masivní železnou tyč, u které byl uvázan. A šestnáct farmářových krav, které do té doby dávaly tři až čtyři konve mléka denně, ještě celý týden po popsané události dojily pouze polovinu tohoto množství. Zřejmě to souviselo s prožitým strachem.

Co asi u těchto zvířat vyvolalo poplach? Můžeme u nich jednoznačně vyloučit optický klam, halucinace nebo chybnou interpretaci úkazu, což se velmi často podsouvá lidským citým svědkům. Zvířata totiž reagují vždy ještě předtím, než přítomní lidé o nadcházejících jevech začnou cokoli tušit.

Je možné, že nadmyslové schopnosti našich souputníků zahrnují mnohem širší spektrum, než jaké je v lepším případě přisuzováno nám.

Jak tomu mnohé nasvědčuje u lidí, možná nějakým způsobem existují dál po smrti i zvířata. V neznámé dimenzi, jakési „meziriší“, která je od naší vlastní reality třeba jen nepatrně vzdálena a občas se u nás tímto nebo oním způsobem ohláší...

Hartwig Hausdorf v knize NADPŘIROZENÉ SCHOPNOSTI ZVÍŘAT A ROSTLIN

Autor zde představuje tajuplný svět zvířat a rostlin v takové podobě, v jaké si ho většina z nás vůbec nedokáže představit. Knihu vydalo nakladatelství Dialog, Markova 3, 460 14 Liberec 14, tel.: 485 121 610, e-mail: knihy@dialog-lbc.cz